

KUTSAL KİTAP'IN DİLİ

Bugün, Kutsal Kitap'ı kendi dilimizde okuyup ondan öğrenme ayrıcalığına sahibiz. Muhtemelen dünya üzerinde en fazla dile çevrilen kitap olma özelliğini taşıyor! Şu anda dünyada 6000'den fazla yaşayan dil olduğu düşünülürken—ve bunların çoğunun yazılı bir biçimi bile bulunmadığı göz önüne alındığında—bu gerçekten büyük bir başarıdır. Aslında, binlerce yıl boyunca Kutsal Kitap herkesin erişimine açık değildi; yalnızca Ortaçağ Latince'si gibi birkaç dilde veya yazıldığı üç orijinal dilde mevcuttu. Kutsal Kitap'ın orijinal dilleri ise İbranice, Aramice (ya da Keldanice) ve Grekçedir.

Peki, Kutsal Kitap'ın dili neden bu kadar önemli? Öncelikle, dil Tanrı'nın insana verdiği bir armağandır ve nesiller boyunca bilginin ve hikmetin aktarılmasında hayati bir rol oynar. Bu nedenle onu hafife almamalıyız. İkinci olarak, Kutsal Kitap'ın kökenini bilmek, onu anlamak ve ona inanmak açısından kritik öneme sahiptir. Tanrı, dünyayı yaratırken dili kullanmıştır—kendi dilini! Sadece sözle her şeyi var etmiştir. Örneğin, Yaratılış 1:3'te Tanrı, "*Işık olsun,*" dedi ve ışık ortaya çıktı! Daha da etkileyici olan ise, Tanrı'nın evreni yaratırken kullandığı dili, Kutsal Kitap'ı yazarken de kullanmış olmasıdır!

Ama eğer Tanrı yaratırken bir dil kullanıyorsa, neden Kutsal Kitap başlangıçta üç farklı dilde yazılmıştır? İlk olarak, Tanrı Kutsal Kitap'ı bir anda yazmamıştır; bunu birkaç bin yıl süresince yazmıştır—ve bu kadar uzun bir sürede çok şey değişebilir! İkinci olarak, Tanrı Kutsal Kitap'ı yalnız başına yazmamıştır; O, sözünü Kutsal Ruh aracılığıyla, O'nun adına fiziksel olarak yazıya döken insanlara iletmiştir (İbraniler 1:1), böylece bu söz başkalarıyla paylaşılabilmiştir. Bu insanlar yalnızca zaman açısından değil, mekân açısından da ayrılmışlardı. Eski Akdeniz dünyasının farklı bölgelerinden geliyorlardı ve farklı diller konuşuluyordu. Örneğin:

1. **Musa**, Kutsal Kitap'ın ilk beş kitabının yazarı, Mısır'da Firavunlar döneminde yetişmişti (yaklaşık MÖ 1300), ancak halkının dili olan İbraniceyi konuşuyordu – Tanrı'nın seçilmiş halkının dili. Kutsal Kitap'ın Eski Ahit kısmının çoğu, Musa'nın yazıları dahil, İbranice olarak yazılmıştır çünkü bu, eski İbranilere, atalarını ve Tanrı'ya olan inançlarını öğretmek için amaçlanmıştır.
2. **Daniel**, bir başka Kutsal Kitap yazarı, aynı zamanda bir İbranidir ve Babil'e köle olarak getirilmiştir (yaklaşık MÖ 600). İbraniceye ek olarak, o dönemin Babil İmparatorluğu'nun resmi dili olan Aramiceyi de konuşuyordu. Kitabının bir kısmını kendi dili olan İbraniceyle yazmış, ancak önemli ve dünya çapında konuşulan bir dil olduğu için kitabının bir kısmını Aramice olarak yazmıştır (bugün İngilizce'nin rolü gibi!).

3. Yeni Ahit'in büyük bir kısmını yazan **Pavlus** Roma İmparatorluğu döneminde Yerusalim'de yaşamıştır (MS 1). Eski Babil İmparatorluğu'nda olduğu gibi, halk arasında popüler olan bazı diller vardı; bunlardan biri de filozoflar, alimler ve yazarlar arasında kullanılan Eski Yunancaydı. Pavlus, diğer Yeni Ahit yazarları gibi Eski Yunanca yazmıştır.

Bu insanlar ve Kutsal Kitap'ın diğer tüm yazarları, bu harika kitabı, gönderildiği halkın kendisiyle zdeşleşebilmesi için onların dilinde yazdılar ve biz bugün hl onunla zdeşleşebiliyoruz! Tanrı'nın artık Kutsal Kitap'a modern dillerde eklemeler yapmıyor, vahiy yaklaşık 2000 yıldır tamamlanmış durumda. O, bunun birçok dile çevrilmesini ltufla sağlamıştır, böylece hepimiz mesajını anlayabilir ve O'nun gelecekteki krallığında bir yaşam için umut bulabiliriz! Ne kadar sevgi dolu bir Tanrı'ya sahibiz!